

Chrześcijański chrzest

Werset kluczowy: „*Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i ducha świętego*”.

Mateusz 28:19

Wybrane fragmenty Pisma Świętego:

Mateusz 3:13-17; 28:18-20

Chrzest chrześcijański jest środkiem, za pomocą którego człowiek publicznie wyznaje swoją wiarę i uczniostwo. Naśladując przykład Chrystusa podczas Jego pierwszego przyjścia, osoby te zazwyczaj symbolicznie publicznie wyrażają swoje oddanie poprzez zanurzenie w wodzie. Składając takie świadectwo, zobowiązują się one do poznania i wypełniania woli Ojca Niebieskiego, niezależnie od tego, jaka ona jest, nawet aż do śmierci. List do Rzymian 12:1,2; Objawienie 2:10

Zaraz po tym, jak Jezus został ochrzczony przez Jana w rzece Jordan, „otworzyły się nad Nim niebiosa i ujrzał ducha Bożego zstępującego jak gołębicę i spoczywającego na Nim” (Mt 3:16). Nasz Pan był wtedy w stanie w pełni połączyć swoje doświadczenia jako człowieka z tymi, których doświadczył przed przyjściem na ziemię, aby oddać swoje życie jako okup za Adama i wszystkich grzeszników. (1 Tymoteusza 2:5,6). Bóg dał słyszalne potwierdzenie, że jest zadowolony, iż jego

umiłowany Syn dobrowolnie podjął się zadania oddania swojego życia, aby odkupić umierającą rasę ludzką. Głos z nieba, podobny do głosu echa, powiedział: „To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie” (Mateusza 3:17).

Po tym, jak okazał się wierny aż do śmierci w swojej ziemskiej służbie, Chrystus zmartwychwstał i został wywyższony do boskiej natury. (Filipian 2:9,10). Chociaż nie był już fizycznie obecny wśród nich, pragnął dać swoim uczniom zapewnienie, że nadal będzie ich wzmacniał. Przed swoim wniebowstąpieniem czytamy jego słowa pożegnalne: „Wtedy jedenastu uczniów udało się do Galilei, na górę, którą im wskazał Jezus. A gdy Go ujrzeli, oddali Mu pokłon, ale niektórzy wątpili. Jezus podszedł do nich i rzekł: „Dana mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi” (Mt 28:16-18).

Poniżej znajduje się inspirująca obietnica dotycząca wielkiej nagrody, jaką otrzymają wszyscy posłuszni i wierni członkowie ciała Chrystusa, ci, którzy zostali „ochrzczeni w Jego śmierć”. (Rzymian 6:3-5). „Potem spojrzałem i ujrzałem Baranka stojącego na górze Syjon, a wraz z nim 144 000 osób, które miały wypisane na czołach imię Jego i imię Jego Ojca. I usłyszałem głos z nieba, podobny do szumu wodospadu i do gromkiego grzmotu. Głos, który usłyszałem, był podobny do dźwięku harfistów grających na harfach. Śpiewali nową pieśń przed tronem i przed czterema żywymi istotami i starszymi. Nikt nie mógł się nauczyć tej pieśni oprócz 144 000, którzy zostali odkupieni z ziemi. Są to ci, którzy nie splamili się z kobietami, ponieważ pozostali

dziewicami. Podążają za Barankiem, gdziekolwiek idzie. Byli oni ami odkupionymi spośród ludzkości i ofiarowanymi jako pierwsze owoce Bogu i Barankowi”. Objawienie 14:1-4

Niech pilność chwili przyniesie nam nową energię, abyśmy docenili i zastosowali w naszym życiu zasady, które pozwolą nam powtórzyć słowa jednego z naszych znamienitych poprzedników, apostoła Pawła. „Walczyłem w dobrych walkach, ukończyłem bieg, zachowałem wiarę. Teraz czeka mnie korona sprawiedliwości, którą mi w owym dniu przyzna Pan, sprawiedliwy Sędzia, a nie tylko mnie, ale wszystkim, którzy z tęsknotą oczekiwali Jego pojawienia się”. 2 List do Tymoteusza 4:7,8